

(The Turkish Journal of Pathology)

İSTANBUL ADLI TIP KURUMUNDA 1991-1995 YILLARI ARASINDA NEGATİF SONUÇLANAN OTOPSİLER

BİRİNCİOĞLU, İ.,* AŞİCİOĞLU, F.,* GÖKSEL, S.,** TÜZÜN, B.***

ÖZET: Teorik olarak daima bir ölüm nedeni vardır. Ancak her olguda gerçek ölüm nedeninin tesbiti mümkün olmamakta ve tüm olanakların bulunduğu adli tıp merkezlerinde bile % 2-10 oranında otopsi negatif sonuçlanmaktadır. Çalışmamızda İstanbul Adli Tip Kurumu Başkanlığı Morg İhtisas Dairesinde 1991-1995 yılları arasında yapılan 10582 otopsi (erkek: 8564, kadın: 2008, cinsiyet belirsiz: 10) retrospektif olarak incelenmiştir. Bunlar arasından ölüm nedeni belirlenemeyen 706 olgu (% 6,67) yaş ve cinsiyet dağılımı, ölümün meydana geldiği yer ve oluş şekli, ölüm sebebinin saptanamamasına yol açan faktörler açısından değerlendirilmiştir. Erkek olguların % 5,99'unda ölüm nedeni saptanamazken, kadınlarda bu oran % 9,26 olmuştur. 0-1 ay yaş grubunda yer alan otopsilerin negatif sonuçlanma oranının belirgin bir biçimde yüksek olduğu görülmektedir. Olayın meydana geliş şekli hakkında hiç delil bulunmayan ve ev, arazi, araç içi gibi yerlerde ölü bulunan olgularda ise otopsisin negatif kalma oranı en yüksektir. Otopsinin negatif sonuçlanması dışında, yetersiz ön bilgi ile otopsiye başlama, olay yeri, olayın meydana geliş şekli ile ölenin tıbbi ve kriminal geçmişini bilmeme, sınırlı histopatolojik tetkik, hedefsiz toksikoloji ve diğer laboratuvar incelemelerinde eksiklikler önemli rol oynamıştır. İmkânlar iyileştiği, adli ve tıbbi birimler arasındaki iletişim arttıgı, adlı süreçte katkısı olan tüm bireyler optimum bilgi düzeyine ulaştığı ve gereken hassasiyeti gösterdiği oranda, otopsilerin negatif sonuçlanma oranı azalacaktır.

ANAHTAR KELİMELER: Otopsi, Adli, Ölüm nedeni.

SUMMARY: NEGATIVE AUTOPSIES IN THE COUNCIL OF FORENSIC MEDICINE IN İSTANBUL IN THE YEARS 1991-1995 : Theoretically, a cause of death is always present. On the other hand, the real cause of the lethal outcome can not be determined in every case, so that in centers with complete equipment for forensic examination, a ratio of 2-10 % for negative autopsies is not unusual. In the present study, a retrospective evaluation of 10582 autopsies (male: 8564, female: 2008, sex undetermined:10) performed in the years 1991-1995 in the mortuary section of the Council of Forensic Medicine in İstanbul was undertaken. Among these, 706 cases (6,67 %) with unknown cause of death were further evaluated with regard to age and sex, scene and manner of death, as well as to factors giving rise to a negative outcome of the postmortem examination. In 5,99% of males, the cause of death could not be determined, the ratio being 9,26 in females. In the 0-1 age month group negative autopsies were overrepresented in a significant manner. The highest number of autopsies was present in cases where no information was available concerning the manner of death and the person was found dead in residential house, in rural areas or in vehicles. Putrefaction, performing the postmortem examination without sufficient preliminary information about the scene and manner of death, lack of knowledge of the medical and criminal history insufficient histopathological examination and toxicology with ill-defined goals contributed significantly to the negative outcome. The ratio of negative autopsies could be significantly lowered with improvement of the necessary equipment, communication between the involved forensic authorities and the scrutiny with which the examinations are carried out.

KEY WORDS: Autopsy, Forensic, Death cause.

GİRİŞ VE AMAÇ

Teorik olarak her ölümün mutlaka bir sebebi olmakla beraber pratikte, gerek klinik olarak gerekse yapılan otopside gerçek ölüm sebebinin kesin olarak tespiti her olguda mümkün olmamaktadır. Nitekim en ileri otopsi merkezlerinde bile % 2-10 olguda kesin ölüm nedeni tespit edilememektedir (3,5,8,13).

Ayrıntılı anamnez bilgileri, varsa ölüm öncesine ait tıbbi belgelerin ve olay yerinin incelenmesi, yeterli ve ayrıntılı makroskopik, mikroskopik, toksikolojik, mikrobiyolojik, serolojik ve virolojik analizleri içine alan gerekli bütün tetkiklerin yapılmasına rağmen otopsi sonucunda kesin ölüm sebebinin belirlenemediği olgularda "negatif otopsi" den bahsedilir (3,5,11,12,13).

Yukarıdaki tanımlamadan da anlaşılacağı gibi, gerçek bir negatif otopside, otopsinin yapılması ile ilgili herhangi bir eksiklik veya yanlışlık değil sadece ölüme yol açan faktörün hiçbir şekilde tespit edilemeyecek nitelikte oluşu söz konusudur.

Bunun yanında, polis, olay yeri araştırmacıları, savcı ve adli tabib arasındaki ve dolayısıyla bu meslek gruplarının bağlı oldukları birimler arasındaki iletişim ve koordinasyon

yanında ülkedeki tıbbın ulaşımı seviye ve otopsi yapılan merkezin imkanları da otopsinin negatif kalıp kalmamasında etkili olmaktadır.

Bu çalışmada gerçekten negatif otopsi tanımına uyan olguların yanında aslında tespit edilebilmesi mümkün iken çeşitli nedenlerle ölüm nedeni tespit edilemeyen olgular incelenmiş ve Adli Tip Kurumu Morg İhtisas Dairesi'nde son beş yılda yapılan otopsiler retrospektif olarak incelenerek negatif otopsiye yol açan faktörler ve çeşitli hastalıklar saptanmaya çalışılmıştır.

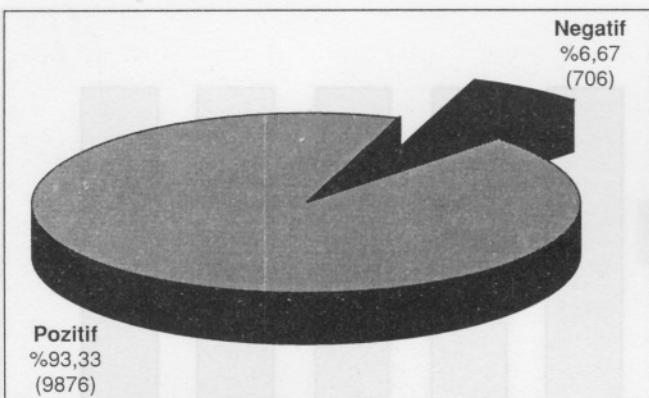
GEREÇ VE YÖNTEM

1991-1995 yılları arasında Adli Tip Kurumu Morg İhtisas Dairesi'nde yapılan toplam 10582 otopsi olgusundan kesin ölüm sebebi tespit edilemeyen 706 olgu; yaş, cins, olay yeri ve olayın oluş tarzı ve postmortem tanının negatif kalmasına yol açan faktörler açısından değerlendirilmiştir. Ölü doğumlar olgu grubumuza dahil edilmemiştir. Olay yeri incelenmesine ve olayın oluş tarzına ilişkin tanık ifadelerine ve saptanın sınırlı otopsi bulgularına dayanılarak ölüm nedeni hakkında ihtimali (olması en muhtemel) sonuç bildirilen olgular ile yine adli tıkhakata ilişkin eksik bilgi ya da belgelerin temin edilmesi halinde yeniden değerlendirilebileceği bildirilen olgular da olgu grubumuza dahil edilmiştir.

* Adalet Bakanlığı, Adli Tip Kurumu Başkanlığı, İstanbul, Uzm. Dr.

** İ.Ü. Cerrahpaşa Tip Fakültesi Patoloji Dahı, Doç. Dr.

*** İ.Ü. İstanbul Tip Fakültesi Adli Tip Anabilim Dahı, Uzm. Dr.

Grafik 1: 1991-1995 yılları arasında yapılan toplam 10582 otopsi içinde negatif olanların oranı.

BULGULAR

1991-1995 yılları arasındaki 5 yıllık sürede Adli Tıp Kurumu Morg İhtisas Dairesi'nden yapılan toplam 10582 otopsiden 706 tanesinde (% 6,67) kesin ölüm nedeninin belirlenemediği saptanmıştır (Grafik 1).

706 negatif otopsi olgusunun yaş gruplarına göre dağılımı ve negatif kalma oranları Grafik 2 ve Grafik 3'te verilmiştir.

Olgularımızın cinsiyetleri ve otopsinin cinsiyete göre negatif kalma oranları Grafik 4'te görülmektedir.

Tablo 1'de olayın ilk belirtilen oluş şekli görülmektedir.

Olgulara ait iç organların histopatolojik tetkikinden elde edilen sonuçlar araştırılmış ve bunlar Tablo 2'de ayrıntılı olarak gösterilmiştir.

Negatif olarak sonuçlanan 706 otopsi olgusuna histopatolojik inceleme için parça alınan organlar ve yüzdeleri Tablo 3'de gösterilmiştir.

Toksikolojik incelemelerde, kanda bulunan maddeler ve değerler Tablo 4'te gösterilmiştir. Ayrıca idrarda bir olguda 19 mg/dl salisilikat, bir olguda 506,27 ng/ml benzodiazepin, bir olguda 720 ng/dl morfin bulunduğu, iç organ parçalarının toksikolojik incelenmesinde ise miktar belirtilmeksiz 5 olsuda salisilik asit, 2 olguda barbitürük asit, bir olguda salbutamol, bir olguda imipramin ve bir olguda difenil hidantoin saptandığı belirtilmiştir.

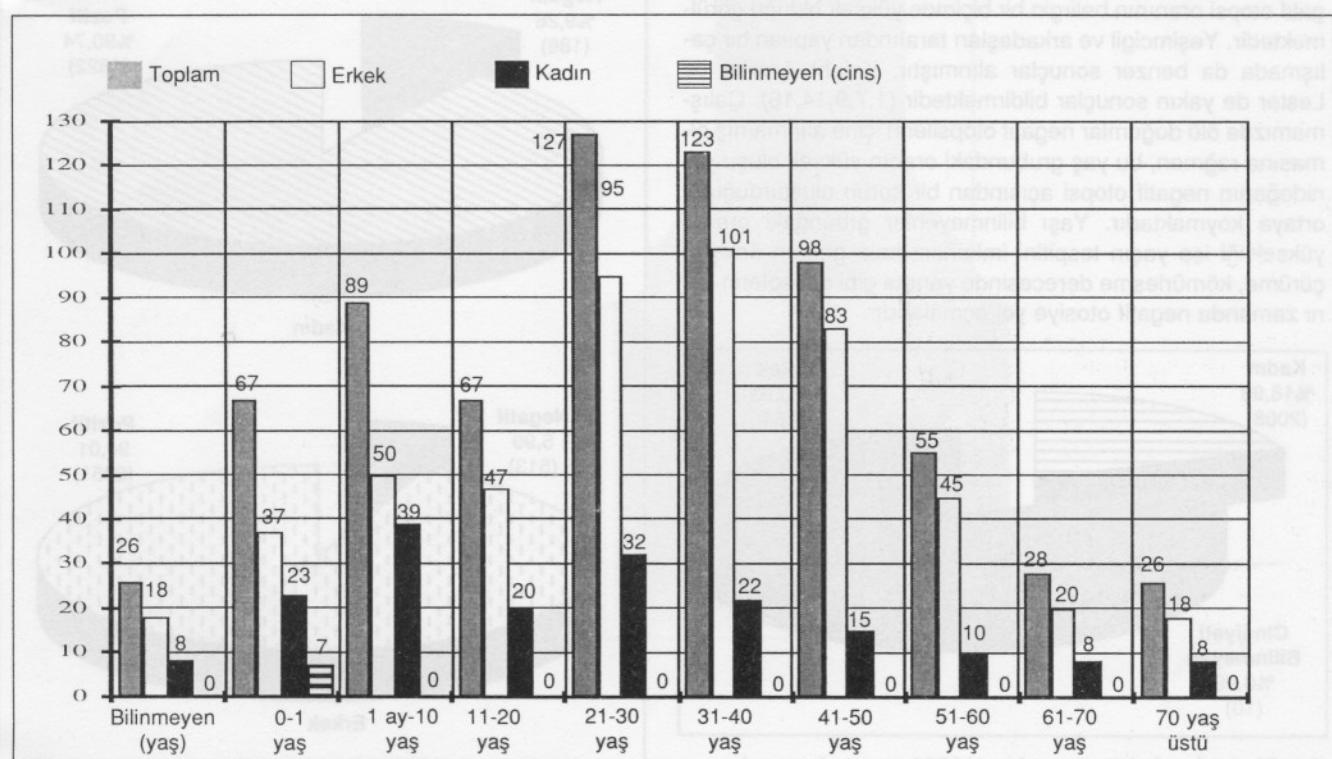
Negatif sonuçlanan 706 otopside adli mercilere 4 ana başlık altında toplanabilecek sonuçlar bildirilmiştir (Tablo 5).

1) Ölüm sebebinin tespit edilemediği (Tablo 5, madde: 1-2-10),

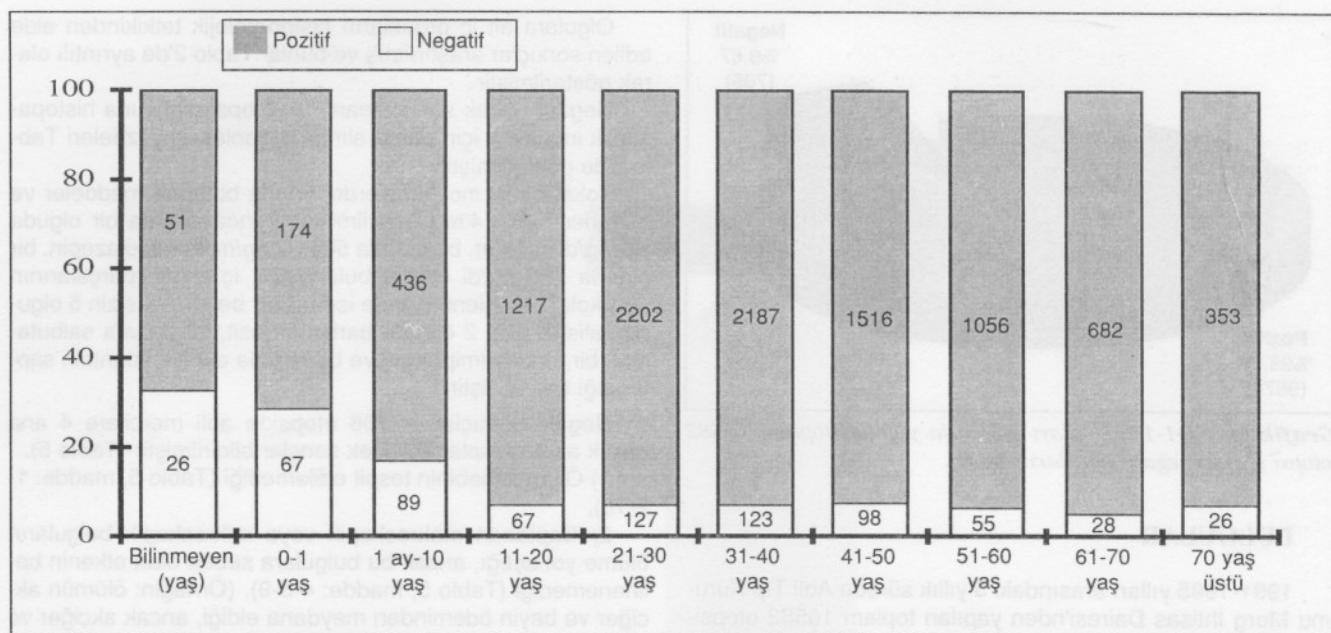
2) Saptanan makroskopik veya mikroskopik bulguların ölüm yol açtığı, ancak bu bulgulara sebep olan etkenin belirlenemediği (Tablo 5, madde: 4-5-9), (Örneğin: ölümün akciğer ve beyin ödeminden meydana olduğu, ancak akciğer ve beyin ödemine yol açan etkenin saptanamadığı gibi),

3) Otopside ölümü açıklayacak başka bir neden tesit edilemediğinden, olay yeri incelemesi, tanık ifadeleri ve sınırlı otopsi bulgularına dayanılarak ölüm nedeni hakkında ihtimali sonuç bildirilen (Tablo 5, madde: 6-7-8-11-12-13),

4) Olay yeri, olayın oluş tarzı, ölenin tıbbi ve kriminal geçmişi tanık ifadeleri gibi ölüm nedenini aydınlatmaya yarayacak adli ve tıbbi bilginin temini istenen olgular (Tablo 5, madde: 3).

Grafik 2: Negatif otopsilerin yaş gruplarına göre dağılımı.

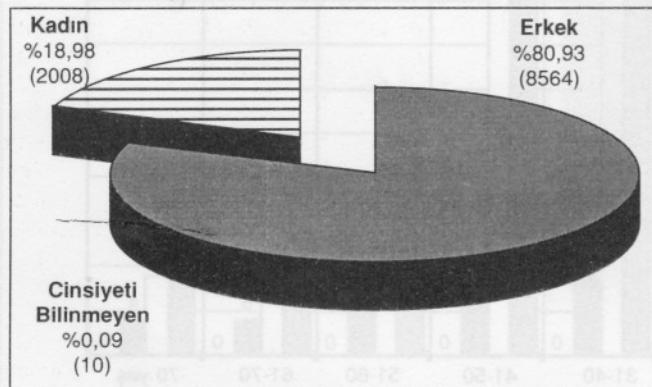

Grafik 3: Yaş gruplarına göre negatif kalma oranı

TARTIŞMA VE SONUÇ

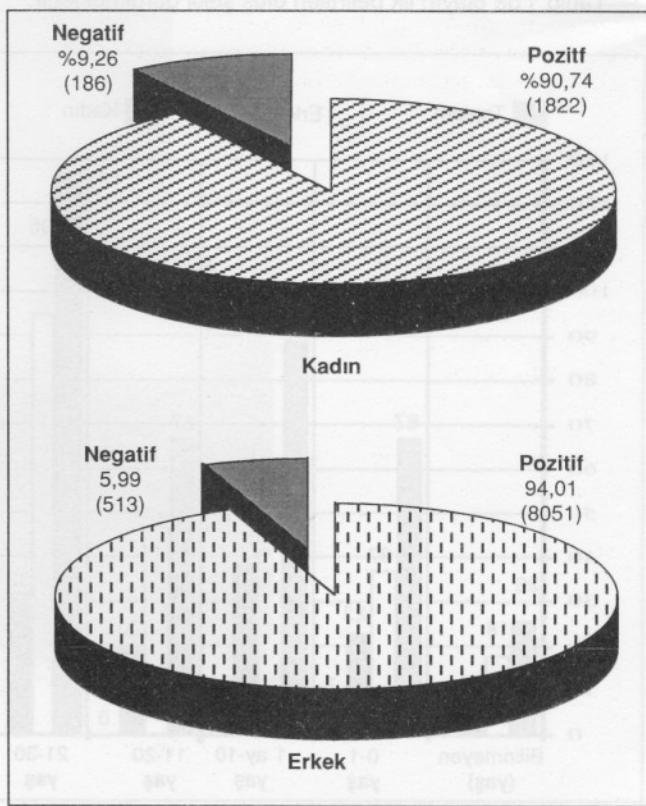
Çalışmamızda, ölüm nedeni belirlenemeyen olguların tüm orani % 6,67 olup (Grafik 1) bu oran literatür verilerileyi uyumludur (3,5,6,9).

Grafik 2 ve 3 incelendiğinde; 0-1 aylık yaş grubunda negatif otopsi oranının belirgin bir biçimde yüksek olduğu görülmektedir. Yeşircigil ve arkadaşları tarafından yapılan bir çalışmada da benzer sonuçlar alınmıştır. Knight, Lawler ve Lester de yakın sonuçlar bildirmektedir (1,7,9,14,16). Çalışmamızda ölü doğumlar negatif otopsilerin içine alınmamış olmasına rağmen, bu yaş grubundaki oranın yüksek oluşu yenidoğanın negatif otopsi açısından bir sorun oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Yaşı bilinmeyenler grubundaki oranın yüksekliği ise yaşı tespitini imkansız hale getiren örneğin çürümeye, kömürleşme derecesinde yanma gibi sebeplerin aynı zamanda negatif otosiyen yol açmalarıdır.

Grafik 4a: İncelediğimiz toplam 10582 otopsi olgusunda erkek ve kadın oranları

Negatif otopsi oranı erkek ve kadın olgularda sırasıyla % 5,99 ve % 9,26 bulunmuş olup (Grafik 4a, 4b), kadınlarda negatif otopsi oranında anlamlı bir yükseklik dikkati çekmektedir. Literatürde kadınlarda negatif otopsi

Grafik 4-b c : Kadın ve erkek olgularda negatif otopsi

TABLO 1: 706 NEGATİF OTOPSİ OLGUŞUNUN OLAYIN İLK BELİRTİLEN OLUŞ ŞEKLİNE GÖRE DAĞLIMI VE BU DAĞILIMIN YAŞ GRUPLARI İLE İLİŞKİSİ

OLAYIN İLK BELİRTİLEN OLUŞ ŞEKLİ	YAŞ GRUPLARI											TOPLAM
	Yeni doğan 26	1 Ay 10 Yaş 21	11-20 Yaş 13	21-30 Yaş 45	31-40 Yaş 56	41-50 Yaş 64	51-60 Yaş 29	61-70 Yaş 22	>70 Yaş 17	Bilinmeyen Yaş 18		
Ölü bulunma (mesken, dişi ortam, otel, aracılık)	15	38	23	46	30	13	9	3	2	4	183 (% 25,92)	
Fenalaşma-öd (mesken, işyeri, diş ortam, aracılık, efor)	4	14	9	10	9	10	4	-	-	-	60 (% 10,26)	
Zeh. (gıda, ilaç, tüpgaz, şohben, bilinmeyen madde)	8	7	2	2	1	2	4	1	5	2	34 (% 4,82)	
Fethi-kabir	-	2	7	11	9	3	-	-	-	-	32 (% 4,53)	
Elektrik	3	2	6	6	7	3	2	1	1	2	33 (% 4,67)	
Su, deniz, Fossepektekten,. çıkışma	1	-	1	2	2	-	1	-	1	-	8 (% 1,13)	
Yanma	-	3	-	-	-	1	1	-	-	-	5 (% 0,71)	
Yüksekten düşme	-	1	2	2	2	-	-	-	-	-	7 (% 0,99)	
Postoperatif ölüm	-	-	-	2	2	1	-	-	-	-	5 (% 0,71)	
Cezaevinde, mahkemedede ölüm	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3 (% 0,43)	
Trafik kazası	-	-	-	-	2	-	-	1	-	-	7 (% 0,99)	
Darp sonrası ölüm	1	-	2	-	1	-	3	-	-	-	1 (% 0,14)	
Toprağa gömülu bulunma	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	14 (% 1,98)	
Donma	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	3 (% 0,43)	
Bilgi yok	7	1	2	1	2	1	-	-	-	-	7 (% 1,01)	
TOPLAM	67	89	67	127	123	98	54	28	26	27	706 (% 100,00)	

öd: ölü duhul, zeh.: zehirlenme

oranının yüksek olduğuna dair verilere rastlamadık. Kadınlardaki yüksek oranın, ülkemizdeki sosyal yapı nedeniyle erkeklerin travmatik ölümlere daha fazla maruz kalmasına, travmatik ölümlerde de negatif otopsi oranının nispeten daha az olmasına bağlı olduğunu düşünüyoruz.

Olgularımızın % 44.05'i ölü olarak bulunmuş, % 25.92'si ise fenalaşmalarını takiben çok kısa sürede ölmüşlerdir (Tablo 1). Ölenin tıbbi ve kriminal geçmişi, ölümün meydana geliş tarzı, ölüm öncesi döneme ait tıbbi bulgular ölüm sebebinin saptanmasında çok kıymetlidir (4-6, 9,11). Ölüm bulunma ya da fenalaşmayı takiben kısa sürede ölümün gerçekleştiği olgularda bu döneme ait bulgular ya hiç öğrenilemez ya da çok sınırlıdır. Bu döneme ait bilgi eksikliğinin otopsinin negatif sonuçlanmasında büyük rolü vardır.

Negatif sonuçlanan otopsilerimizin histopatolojik incelemesinde otoliz bulguları önemli bir yer tutarken, bir çok olguda da hiperemi ve ödem gibi nonspesifik bulgular saptanmıştır. Az sayıda olguda, pnemoni, kardiyomiopati ve subaraknoid kanama gibi ölüm nedeni olabilecek bulgular elde edilmişse de, bu bulguların olayın oluş şekli ile uyum göstermemesi ya da öldürücü boyutta olmasına postmortem tanımı güçlendirmiştir (Tablo 2).

Tablo 3'te görüldüğü gibi 132 olguda (%18,70) histopatolojik tetkik için hiç örnek alınmamıştır. Bunun nedeni bu olgularda ileri derecede çürüme veya yanma gibi sebeplerle histopatolojik tetkike uygun organ bulunamayıştır. Ancak yine ayın tabloda dikkati çektiği gibi diğer organlardan alınan örneklerin sayısı oldukça azdır. Oysa otopsinin negatif kalma ihtimalini hisseden hekimin yapması gereken en önemli iş, histopatolojik tetkik için daha

fazla organdan daha fazla örnek alınmasıdır (2,3,5,7,9,10,15). İmkanları sınırlı olan merkezler için bunun oldukça zahmetli, zaman alıcı ve masraflı olacağı kuşkusuzdur. Ancak incelemeye daha önemli organlardan başlanıp, ölüm nedeni bulunabilirse incelemeye son verilmesi şeklinde bir çözüm düşünülebilir.

Kesin ölüm sebebi saptanamayan olguların % 9,92'sinin (70 olgu) kanında letal değerlere ulaşmayan ölçüde etil alkol saptanmıştır (Tablo 4). Alkoliklerde kardiyak distritimlere ve pozisyonel asfiksye bağlı ölümler görüleceği bildirilmektedir (4,10).

Negatif otopsi olgularında, otopsi raporlarının sonuç kısımları incelendiğinde (Tablo 5) bazı olgularda "... olabileceğii", "... kabulünün gerektiği" gibi ifadelerin kullanıldığı görülmektedir. Bu ifadeler kesinlik taşımadığı için bu şekildeki olgular negatif otopsi olarak kabul edilmiştir. Genellikle bu tür sonuçlar olayın oluş tarzı, tanık ifadeleri ve olay yeri incelemesinin bu tür bir ölüm ile uyum gösterdiği, ancak otopsyde bu ölüm şeklinde ilişkin destekleyici bulguların tespit edilemediği durumlarda kullanılmıştır. Buradaki amaç, olayın şeklini ve/veya orijinini değiştirecek bir bulgunun da tespit edilmemiş olduğunun yargı organlarına anlatılmasıdır. Ayrıca ölüm sebebi saptanamayan olgularda en azından ölümün cinai amaçlı harici travmatik bir tesirle meydana gelmediği yargı organlarına rapor edilmiştir.

İmkanlar iyileştiği, adli ve tıbbi birimler arasındaki iletişim artışı, adli süreçte katkısı olan tüm bireyler optimum bilgi düzeyine ulaştığı ve gereken hassasiyeti gösterdiği oranda, otopsilerin negatif sonuçlanması oranı azalacaktır.

TABLO 2: 706 NEGATİF OTOPSİ OLGUSUNDA TESPİT EDİLEN HİSTOPATOLOJİK DEĞİŞİKLİKLER

ORGAN		BULGULAR							
Akciğer	Ö.Y 22	Hiperemi 299	Ödem 297	P.M.D 48	Otoliz 89	İ.A.K 82	Akut Şişme 37	Pnömoni 11	Diğer* 21
Kalp	Ö.Y 185	Hiperemi 114	Ödem 5	P.M.D 118	Otoliz 94	Hipertrofi 26	K. Myopati 11	Lipomatozis 4	Diğer** 5
Karaciğer	Ö.Y 102	Hiperemi 60	Ödem 1	P.M.D 211	Otoliz 101	Yağlanması 39	Staz 6	Paran Dejen 4	Diğer*** 5
Böbrek	Ö.Y 131	Hiperemi 34	Nefrit 7	P.M.D 227	Otoliz 105	Retans, Kisti 1	Paran Dejen 1	Osm. nefroz 1	
Beyin ve D. Mater	Ö.Y 154	Hiperemi 196	Ödem 95	P.M.D 100	Otoliz 30	S.A.K 6	i.S.K 1		
Timus ve Tiroid	Ö.Y 14	Hiperemi 11	Kanama 2	Persiste 3					
Deri	Ö.Y 8	Hiperemi 4	İltihap 6	P.M.D 7	Otoliz 7	Erozyon 2	Yanık 2	Keratoz 5	
Mide, Barsak Özofagus	Ö.Y 11	Hiperemi 6	Ödem 1	P.M.D 17	Otoliz 8	Erozyon 2			
Pankreas	Ö.Y 1	Hiperemi 1		P.M.D 7	Otoliz 8				
Beyincik M.spin-Pons	Ö.Y 9	Hiperemi 7	Ödem 3	P.M.D 7	Kanama 3				
Dalak	Ö.Y 1	Hiperemi 4		P.M.D 2	Otoliz 1				
Lenf düğümleri	Ö.Y 3	P.M.D 1	Hiperplazi 2						
Sürrenal	Ö.Y 2	P.M.D 3							
Plevra	Plörit 2	Fibrozis 1							
Testis, Prostat		Hiperemi 1	Otoliz 1	P.M.D 1					
Uterus, Over	Ö.Y 5	Hiperemi 1	Otoliz 1						
Tonsil	Ö.Y 1	Hiperemi 1	İltihap 1						
Diyafragma	Ö.Y 1	Hiperemi 1							
Kemik	Ö.Y 3	Kanama 1							

*interstiyel kanama (2), atelektazi (4), amiizem (4), kronik bronşit (2), fibrozis (4), tüberküloz (2), solunum yapmış çocuk akciği (2), granülomatöz iltihap (1). ** Interstiyel fibrozis (1), granulomatöz perikardit (1), nedbe (2), koroner skleroz (1). *** Nekroz (2), siroz (1); granülatöz iltihap (1) hemanjion (1).

Ö.Y. Özellikle yok, P.M.D. Postmortem değişiklikler, İ.A.K. İntraalveoler kanama, S.A.K. Subaraknoidal kanama, i.S.K intraserebral kanama.

KAYNAKLAR

1. Adelson L. No Anatomic Cause of Death. Connecticut State Medical Journal 1954; 18 (9):732.
2. Angermeier P. Zumwalt R.E., Hirsch C.S., No Anatomic Cause of Death, Forensic Pathology 1985;27(4):1-3.
3. Fatteh A. Negative Autopsy Handbook of Pathology, J.B. Lippincott Company, Philadelphia, Toronto, 1973, pp. 254-271.
4. Fligner C.L., No Anatomic Cause of Death Investigation Seminar (September 28-30), Department of Pathology, University of British Columbia, Vancouver, BC, 1988.
5. Gök Ş., Özkartal E., Sosyal Z., Negatif Otopsi. Adalet Dergisi 1980;3:293-310.
6. Jaffe F.A. The "Nagetive" Autopsy. Guide to Pathological Evidence, Carswell, Toronto, 1976, 133-135.
7. Knight B., The Obscure Autopsy. Forensic Science International 1980; 16:237-240.
8. Knight B. Forensic Pathology; Edward Arnold, London, Melbourne, Auckland, 1991, pp:44-46.
9. Lawler W. The Negative Coroner's Necropsy: A personal Approach and Consideration of Difficulties. Journal of Clinical Pathology 1990; 43 (12): 977-980.
10. Mittleman, E.M., The negative Autopsy, Seminar, University of Miami School of Medicine, Florida, 1994.
11. Naeye, W., Sudden Unexpected Deaths With No Anatomic Cause. Proceedings of International Association of Coroners and Medical Examiners, Seminars, June 7-12, 1981, Louisville, Kentucky.
12. Petty C.S. Instantaneous "Physiologic" Death. in: Forensic Pathology, A Handbook for Pathologists (Ed. by Fisher RS, Petty CS) National Institute of Law Enforcement and Criminal Justice, Law Enforcement Assistance Administration, Dallas, 1977, pp:77-82.
13. Smith J. H. The Negative Autopsy. Documents of Forensic Seminar, Forensic Pathology and Identification Office, Ministry of the Solicitor General, Toronto 1979;41-52.
14. Sturmer W.Q. Sudden, Unexpected Death in the Infant. in: Forensic Medicine a Study in Trauma and Environmental Hazards, Volume 2, (Ed. Tedeschi, C.G., Eckert, W.G., Tedeschi, G.L.), W.B. Saunders Company, Philadelphia, London, Toronto, 1977, Pp.1015-1032.
15. Wetli C.V., Mittleman R.E., Rao V.J. Practical Forensic Pathology, Igaku-Shoin, New York, Tokyo, 1988;125-127.
16. Yeşimcigil A., Aktaş E.Ö., Koçak A., Ege B. The Cases in Which Causes of Death Could Not Be Determined by Autopsy, 2 nd Congress of Forensic Sciences, 13-16 May, 1996, Bursa, Turkey.

TABLO 3: ÖLÜM SEBEBI BELİRLENEMEYEN OLGULARDA HİSTOPATOLOJİK OLARAK İNCELENEN ORGANLAR VE YÜZDELERİ

No	ORGAN	N	%
1	Akciğer	557	78,89
2	Kalp	533	75,49
3	Karaciğer	513	72,66
4	Böbrek	505	71,53
5.	Beyin-Duramater	491	69,55
6	Deri	30	4,25
7	Timus	25	3,54
8	Mide	24	3,40
9	Medulla Spinalis, Pons	20	2,83
10	Barsak	16	2,27
11	Pankreas	16	2,27
12	Dalak	8	1,13
13	Uterus, Over	7	0,99
14	Beyincik	7	0,99
15	Lenf düğümleri	6	0,85
16	Tiroïd	5	0,71
17	Kemik	4	0,56
18	Böbreküstü bezi	4	0,56
19	Tonsil	3	0,42
20	Testis, Prostat	3	0,42
21	Diyafraç	2	0,28
22	Plevra	2	0,28
23	Özofagus	2	0,28
24	Hic parça alınmayan	132	18,70

TABLO 4: 706 NEGATİF OTOPSİ OLGUSUNDA TOKSIKOLOJİK İNCELEME İLE KANDA TESPİT EDİLEN MADDELER VE MIKTARLARI

Kanda bulunan madde cinsi	Madde Miktarı				
	% 0-100 mg	% 101-200 mg	% 201-300 mg	% 300 mg üstü	
Etil Alkol	6	20	11	0	
Metil Alkol	1	1			
Methemoglobin	% 0-5 13	% 6-10	% 11-15	% 15 üstü 1	
Karboksihemoglobin	% 0-10 3	% 11-20 2	% 21-30	% 30 üstü	
Salisilat	0-20 mg/dL 1	21-40 mg/dL	41-60 mg/dL 1	60 mg/dL üstü	
Glikoz	%100-200mg 1	% 201-300mg 1	% 301-400 mg	% 400 mg üstü	
Barbitürk Asit	0,91 µgr/mL 1				
Üre	10 mg/dL 1				
Lityum	0,29 mEq/Lt 1				

TABLO 5: OLGULARIN OTOPSİ RAPOR SONUÇLARI

NO	OTOPSİ RAPOR SONUCU	N	%
1	Mevcut bulgularla kişinin ölüm sebebinin tespit edilemediği	193	27,34
2	İleri derecede çürüme nedeniyle ölüm sebebinin tespit edilemediği	149	21,11
3	Eksik bilgi ve belgelerin temini istenen olgular	133	18,84
4	Ölümün akciğer ödemine bağlı solunum yetmezliği sonucu meydana geldiği, etkenin tespit edilemediği	81	11,47
5	Ölümün akciğer ve beyin ödemii sonucu meydana geldiği ancak etkenin tespit edilemediği	42	5,95
6	Kişinin ölümünün kendisinde mevcut, ancak otopside tespit edilemeyen bir hastalık sonucu meydana geldiği	35	4,96
7	Ölümün, rutin toksikolojik incelemede tespit edilemeyen toksik bir madde alımı sonucu meydana geldiği	26	3,68
8	Kişinin ölümünün vücudundan elektrik akımı geçmesine bağlı olduğunun kabulü gerekeceği	26	3,68
9	Kişinin ölümünün beyin ödemii sonucu meydana geldiği ancak etkenin tespit edilemediği	8	1,13
10	Karbonizasyon decesesinde yanmış olduğundan ölüm sebebinin tespit edilemediği	6	0,85
11	Kişinin ölümünün suda boğulmaya bağlı mekanik asfiksii sonucu meydana gelmiş olduğunun kabulü gerekeceği	4	0,57
12	Ölümün ani bebek ölümü sendromuna bağlı olabileceği	2	0,28
13	Ölümün epilepsi krizine bağlı solunum ve dolaşım yetmezliği sonucu meydana geldiğinin kabulü gerekeceği	1	0,14
14	TOPLAM	706	100